Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

EKİM
ÖZEL SAYI
1982

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

FAŞİST CUNTANIN ANAYASASINI BOYKOT EDELİM!

Tarihte Hicbir Baskı ve Zulüm Çürüyen Bir Toplumsal Düzeni Yaşatmaya Yetmemiş, Hicbir Yalan ve Demogoji Gerçeği Uzun Süre Gözlerden Gizlemeyi Başaramamıştır !

ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE HALKI !

Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının çıkarlarını temsil eden faşist cuntanın emir ve direktifleriyle hazırlanan yeni anayasa taslağı, açık faşizmi en cüretkar bir biçimde emekçi halkımıza dayatan ve en somut örneğini, bugün tüm dünya halklarınca tiksinti ve nefretle anılan 1933 faşist Hitler Almanyasında bulan, ilginç bir belge olarak tarihte layık olduğu yeri alacaktır.

Dünyada emperyalist krizin derinleştiği, emperyalist savaş tehlikesinin giderek tırmandırıldığı, bunun içinde "cephe gerisinin" sağlamlaştırılması ve krizin esas yükünün, emperyalizme bağımlı yarı-sömürge ülkelerin emekçi halklarının sırtına yükletilmesi, bu ülkelerdeki, bağımsızlık, özgürlük ve halk demokrasisi mücadelelerinin kanla bastırılması amacıyla, bu tür ülkelerde bir dizi askeri faşist darbelerin tezgahlandığı somut bir gerçektir.

Emperyalizme göbekten bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo-ekonomik yapıya sahip bir ülke olarak Türkiye de sözünü ettiğimiz ülkelerden biridir. 12 Eylül darbeside esas da, emperyalistlerin ve onların ülke içindeki uşakları olan komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının tehlikeye düşen çıkarlarını korumak, stratejik bir konumu olan Türkiye'nin Orta-Doğu'da emperyalistler adına daha fazla görevler almasını sağlamak ve nihayet, bütün bu gelişmelere karşı işçi sınıfının ve diğer ezilen halk sınıf ve tabakalarının tepkisini ve Demokratik Halk Devrimi mücadelesini kanla boğmak için yapılmıştır, yoksa "Demokrasi getirmek" için değil.... Tarihin hiç bir döneminde Askeri faşist diktatörlüklerin "Demokrasi" getirdiği görülmemiştir. Bundan sonrada görülmeyeceğini söylemek, her halde kehanet olmayacaktır. Çünkü faşizm —ister askeri, ister sivil biçimi olsun— her türlü demokrasinin yeminli düşmanıdır.

Geldiğinden bu yana, işçi sınıfı başta olmak üzere, emekçi halkın kanı canı pahasına elde ettiği en temel hakları bile gasp eden,işçileri fabrikalarda, dipçik zoruyla zorla çalıştıran, topraksızlığın ve yoksulluğun getirdiği,açlığa bir çare bulmak üzere şehirlere çalışmaya gelmiş, ancak iş bulamamış insanları"serseri" diye niteleyerek, ağa baskısı altında, köle gibi yaşamak üzere zorla geri yollayan, yoksul halkın bir göz gecekondusunu başına yıkan, "tatbikat yapıyoruz" kılıfı altında, Kürt halkının yaşadığı köyleri havadan bombalayarak, köylerde ise operasyon düzenleyerek; kadın-erkek, yaşlı-genç, çoluk çocuk demeden katleden, idam sehpalarında, işkence tezgahlarında ve dışarıda sorgusuz sualsiz kurşunlayarak yüzlerce insanın yaşamına son veren, yüzlerce insanı zindanlara dolduran faşist cunta, şimdi kalkıp "demokrasi" getiriyoruz iddiası ile halkın karşısına bir "anayasa" çıkartıyor. Bu anayasayla nasıl bir "demokrasi (!)" olacağını anlamak için anayasa taslağına bir göz atmak yeterli olacaktır.

Bugün faşist cuntanın borazanı durumunda olmayan, doğrudan uşaklığını üstlenmemiş basın organlarından, sorunun özüne deyinmemelerine karşın bazı demokrat aydın ve yazarlar, anayasa taslağındaki maddelerin neyi hedeflediğini kendi yorumlarıyla ortaya koyuyorlar. Bunun için tek tek maddeleri ele alıp değerlendirmek burada mümkün olmayacağından, sorunu genel anlamda koymaya çalışalım.

Faşist cuntanın hazırlattığı anayasa taslağı, insan hak ve özgürlüklerinin en "Kutsal" sayılan yaşam hakkını yok etmeyi, devletin anayasal hakkı(!) olarak görmektedir. Böyle bir düzenleme ile, emekçilerin zaten özgürce sahip olmadıkları yaşam hakkı tamamıyle ellerinden alınmakta, sömürü ve zulme kafasını kaldıran herkes için ölüm fermanı çıkarılmaktadır. Devlet güçlerinin halkı katletmesi yasal yoldan meşrulaştırılarak, ayrıntıları bugünden yapılan katliam planlarının, yarın uygulanabilmesinin zemini oluşturulmaktadır. Yarın insanlar, özellikle de devrimciler, yurtseverler, baskı-sömürü ve zulme karşı çıkanlar "tutuklayacaktık kaçmaya kalktı....", "hapisten kaçıyordu....", "suç işlemesinden şüphelendim, dur dedim durmadı..." vb. sudan gerekçeler gösterilerek sokak ortalarında, kurşunlanıp öldürülecek, sonra-

da halka hesap vermeye sıra geldiğinde —Ki aslında böyle bir dertleri de yoktur— bu anayasa dayanak gösterilecektir. İşte bu anayasa ileride, yüzlerce devrimciyi, işçiyi-köylüyü, kısacası ne kadar sömürülen, ezilen, horlanan, bunları boynunda bir kader gibi taşımaya zorlanan ve bir gün gelip bu "kadere" karşı çıkmaya kalkanlar ise, onları kurşuna dizmenin yolunu düşünmektedir. Biz bunları söylemekle kehanette bulunmuyoruz. İşkencelerin, ölümlerin içinden çıkıp gelen ve faşizmin gerçek yüzünü bilen herkes bu gerçeği görebilir. Bu konuda halkımızı bu günden uyarmayı kendimize bir görev sayıyoruz.

Zaten gerçek anlamda, hiç bir zaman emekçilere tanınmamış olan temel hak ve özgürlükle, bu arada düşünce özgürlüğü ve ondan türeyen; basın yayın, bilim, sanat, kültür, toplantı, ve gösteri gibi bir dizi hak ve özgürlüklerin en ufak kırıntıları bile bu anayasayla tümden rafa kaldırılmaktadır.

Bu anayasayla insanlar, aslında sosyo-ekonomik yapının bir tezahürü olarak ortaya çıkan" belli bir işi ve barınacak yeri olmama" durumunun sorumlusu ve suçlusu kendileriymiş gibi "serseriler ve serseri olmayanlar" diye ikiye ayırmakta "serseri" olarak nitelenen insanlar, açlığın ve bir yuvanın yokluğunun açtığı yara yetmiyormuş gibi, birde toplumun dışına itilmekte, kağıt üzerinde kalan sözüm ona güvencelerden bile yoksun bırakılarak, her türlü kişi güvenliğinin dışında tutulmaktadırlar.

İşçi sınıfının çalışma, örgütlenme, sendikalaşma, toplu iş sözleşmesi ve grev yapma, iktisadi ve sosyal açıdan haklarını arama, nihayet bu konularda şimdiye kadarki tüm kazanımlarını koruma hakkının karşısına, bu anayasa bir "utanç duvarı" gibi yükselmektedir. Ve ilginçtir, böyle bir anayasa ile "demokrasi(!)" kurma gibi bir mucize yaratmanın onuru(!) tarihte ilk olarak bu cuntaya nasip olacağını söylersek fazla abartmış olmayız herhalde. Öyle bir "demokrasi" ki, orada egemen sınıf adına devlet, kayıtsız şartsız halkın kaderini elinde tutabilmeli, dilediğince asıp kesebilmelidir. Orada çalışanlar adına en büyük erdem tevekkül olmalı, egemen sınıfların verdiği kadarıyla yetinilmeli, sömürü, baskı ve zulüm sineye çekilmelidir. Ve orada, düşünen insana yer olmamalı, yaşama hakkı tanınmamalıdır. Bütün bunlar, o "demokrasi" içinde yer alan bir avuç düşmanın çıkarları adına böyle olmalıdır.

İşçi sınıfının ekonomik-demokratik örgütü olan sendikaların ruhuna fatiha okutturacak maddeler anayasada bir bir sayılırken ve işçi sınıfının her türlü ekonomik-demokratik hak arama yolu tıkanırken, işveren temsilcilerinden ve ilginçtir ki anayasa komisyonunda da işçi haklarını düzenleyenlerden biri olan, "Anayasa Komisyonu" sözcüsü Şener Akyol " sendikaların, derneklerin siyaset yapmaları sonucu sokakların kana bulandığını" savunuyor ve parmağını halkın gözüne doğru uzatarak şöyle söylüyordu; "Anayasa, 6.000 ölü evinden gelinerek yapılan anayasadır. Bu dökülen kanları düşünün..."

Düşünüyoruz bay Akyol. "6.000 ölüden büyük bir çoğunluğunun, devrimci, yurtsever, işçi ve halktan kişiler olarak, sizlerin sömürü ve zulüm düzeninize karşı çıkarlarken, besleme faşist köpekler tarafından öldürüldüğünü hiç aklımızdan çıkarmadan düşünüyoruz hem de... Sancak Tül fabrikasında grev yapan işçilerin üzerine, hem iki ayaklı, hemde dört ayaklı itlerinizi öldüresiye saldırttığınızı, "mademki, köle gibi çalışmaya razı olmuyorlar, öyleyse ölsünler...." mantığıyla, ağzınızdan salyalar akıta akıta saldırı emri verdiğinizi hiç unutmadan düşünüyoruz. Ve işçi sınıfının yeminli bir düşmanı olan sizin, nasıl olupda göğsünüzü gere gere "anayasada işçileri ilgilendiren kısmı ben düzenledim..." diyebildiğinizi hemde bunu hiç yüzünüz kızarmadan halkla alay ede ede nasıl yapabildiğinizi, TİSK (Türkiye İşverenler Sendikası Konfederasyonu) temsilcisi Rafet İBRAHİMOĞLU ve ALDIKAÇTI gibi işverenlerle Anayasa Komisyonu içerisinde bir birinize ne kadar yakıştığınızı, siz söylemesenizde düşünmeden edemezdik.

Emekçilere özgürce nefes alma hakkı bile tanımamaksızın, en aşağılık faşist yasaları anayasaya koymaya gerekçe diye, halkın gözü önünde pervasızca yalan söyleyen ve en yalın gerçekleri bile çarpıtmaktan çekinmeyen sizlere şimdi, istatistiklerinizden alınma şu rakkamları gözünüze sokarak soruyoruz; 1981 yılı içinde 164.000 iş kazasında 1853 işçi yaşamını yitirmişken, insanların ölümünden çok üzüntü(!) duyan sizler, bu anayasada iş kazalarını önlemek için ne gibi önlemler getirdiniz ? Yoksa, geçmişte yaptığınız gibi, ilerde meydana gelecek olan yüzbinlerce iş kazasında ölecek binlerce işçinin arkasından vah vah(!) deyip, ardından "dikkatsizlik" damgasını yapıştırmayamı hazırlanıyorsunuz yine ? Hiç kıvırtmadan cevap verin ! Halkımız kör, cahil ve enayi değildir.

"Her getirdiğimiz reçete, hasta bünyenin iyileşmesi içindir..." buyurmuşsunuz bay Akyol. Lütfediyorsunuz ! Üstelik, "hastayı öldürerek iyileştirmek" gibi, şimdiye kadar görülmemiş harika(!) bir buluşun mucidi olarak tarihte lâyık olduğunuz yeri almayı böylece hak etmiş oluyorsunuz.

Bütün bunlar olurken işçi sınıfının sözde temsilciliğini üstlenenler ne yapıyordu acaba ? Sendikaların işleyişini düzenleyen Anayasa maddesi, kuklalar meclisince onaylandıktan sonra Türk İş başkanı Şevket Yılmaz şunları söylüyordu; "Son umut MGK ve Devlet Başkanıdır. Sendikal düzenlemeler anayasada yer alırsa, sendikaların kapısına kilit vurmak gerekecektir..." Bu anayasa taslağını kuklalar meclisine bizzat dikte ettiren faşist cuntayı umut olarak gören Türk-İş kendisinin çıkarlarına da el uzatıldığını görünce, çareyi faşist cuntanın önünde secde etmede bulmakta, bununda bir yarar getirmeyeceğini bildiğinden tabanları yağlamanın hazırlığını yapmaktadır. Çünkü mücadele etmek onun doğasına aykırıdır. ABD emperyalizmine uşaklık yapmak daha kârlıdır çünkü.... Ama Türk-İş yöneticileri hiç endişe etmesinler, dergahlarının kapısına kilit vurmaya her şeyden önce efendileri izin vermez. Çünkü sadık ve yeminli uşaklar olarak efendilerine verecekleri daha çok hizmet vardır.

HALKIMIZ,

Adına Danışma Meclisi dedikleri, kuklalar meclisine bir bakın. Cunta tarafından kılıkırk yararak seçilen üyeler kimlerdir? Hangi sınıfların sözcülüğünü yapmak, çıkarlarını korumak için gönderilmişlerdir oraya ? Bunun yanıtı, yapılan anayasanın niteliği hakkında kuşkularında yanıtı olacaktır. Sanırız onları tek tek tanıtmamıza gerek yok, hemen tamamına yakın bir bölümü eski faşist generaller, işverenlerin ve büyük toprak ağalarının temsilcileri, bu düzenden çıkarı olan bilim adamı(!) kişiliğiyle bilimin de yüzünü kızartan satılık profesörler, büyük bürokratlar, gericiler, sermayeye satılmış işveren uşakları ve nihayet işverenlerin kendilerinden oluşmaktadır. Ve şimdi bunlar halk adına ortaya çıkıp, halka rağmen bir anayasayı süngü zoruyla onaylatmanın hazırlığı içindedirler.

Bugün bunların sözcülüğünü yaptıkları sınıflar, eğer insanları beyinleri olmadan yaşatabilme, çalıştırabilme gücüne sahip olsalardı bir an tereddüt etmeden insanların beyinlerini kafalarının içinden söküp alırlardı. Bugün bunların ağababaları emperyalistler, her geçen gün, üretimde robot makinalara daha çok yer veriyor ve böylece, çalışan insan yerine, çalışan robotu geçiriyorlar. Neden ? Çünkü robotlar düşünmez, bilinçli hareket edemezler. Efendileri nasıl programlarsa öyle hareket ederler. Çünkü robotların, insanlık dışı sömürü ve zulüm düzenine baş kaldırma, insanca yaşanacak bir toplum düzenine ulaşma gibi bir amaçları yoktur. Robotların hayalleri, umutları, özlemleri de yoktur. Yaşamak, mutlu

etmek, yarınlarını güvence altına almak için çırpınacakları çocukları da yoktur. Bunun içindir ki, robotlar, sendikalaşma toplu sözleşme, grev gibi can sıkıcı(!) şeylerle, patronların başını ağrıtmazlar.

Türkiye'deki kompradorlar da efendilerinin izinden gitmek, üretimde robotlara yer vermek isterler, ama bunu gerçekleştirecek güçleri yoktur. Böyle olunca da tüm olanaklarını seferber ederek tek çıkar yol olarak gördükleri şeyi gerçekleştirmeye çalışırlar; O da, çalışan insanları robotlaştırmak... Kendilerinin de insan(!) olduğu özlemleri, umutları olduğu gerçeği, öyle fazla önem taşımaz onun için. Çünkü onların bütün yaşamı; sömürü, kâr, daha fazla kâr üzerine kurulmuştur. Onlar için tüm insani değerler ve her türlü erdem parayla ölçülür. Çalışanı sömürüp semirmek için halkın sırtına kene gibi yapışır, sülük gibi emerler kanını, iliğini... Ama yine de doymazlar. İşçi sınıfının ve tüm ezilen halkın birleşmiş güçlü yumruğu tepelerine balyoz gibi inmediği sürece de sırıtan ağızlarındaki sipsivri dişlerinden işçinin, emekçi halkın kanı damlamaya devam edecektir. Kasalarındaki istiflere ilave olan her para destesi emekçi halkın insanca yaşama umudundan birşeyler çalmış olacaktır. Çaldıkları yanlızca işçi sınıfının ve emekçi halkın alın terinin hakkı değildir; Onlar, her doğan emekçi çocuğunun geleceğinide çalmaktadırlar. Açlığa, sefalete, yoksulluğa ittikleri bu insanların dudaklarındaki tebessümü, gözlerindeki umut pırıltılarını da çalmaya çalışmaktadırlar.

İşte ülkemizde anayasalar, sonuçta bu amaca yani eğemen sınıfların ve efendileri emperyalistlerin sömürü düzenlerini sürdürmek daha fazla sömürü, daha fazla kâr elde etmek amacına hizmet etmiştir. Ve faşist devleti yasal bir zemine oturtma işlevine sahip olmuştur.

Bugün gündemde olan anayasa da, kendinden öncekilerin görevini, onlardan çok daha cüretli bir biçimde üstlenme iddiasıyla öne sürülmüştür. Bu bakımdan da faşist yüzünü bu kez diğerlerinden daha açık bir biçimde ortaya koymakta, yani açık faşizmi en kaba biçimiyle meşrulaştırmayı amaçlamaktadır.

HALKIMIZ,

Cuntanın emir ve direktifleri,komprador patronların ve büyük toprak ağalarının yol göstericiliği ile hazırlanan bu faşist anayasanın en hararetli biçimde savunulması da yine onlara düşmektedir. Bir yandan işverenler sevinç çığlıkları ata ata ve türlü sahtekârlıklarla bu görevi gönüllü olarak üstlenirken, diğer yandan da cunta, halka, tüm demokratlara, yurtseverlere süngünün ucunu göstererek ve sağa sola tehditler savurarak bu anayasa taslağının aleyhinde konuşulmasını önlemeye çalışmaktadır.

FAŞİST CUNTANIN SÖZCÜSÜ KENAN EVRENİN AFYON KONUŞMASI, ANAYASA TASLAĞI ALEYHİNE KONUŞMALARI ENGELLEMEYE VE HALKA GÖZDAĞI VERMEYE YÖNELİKTİR !

Öncelikle şunu belirtelim; anayasanın hazırlanmasının iki aşamada, yani önce Danışma Meclisinde hazırlanıp daha sonra MGK'da son şeklini alması öngörülürken cunta ilk bakışta akıllı gibi görülen şu planı uygulamaya sokuyordu;

Anayasa, cuntadan emir almadığı imajını yaratmak için yerli yersiz, habire kuru sıkı atan, ama hiç bir konuda cuntanın sözünden çıkmayan kuklalardan oluşturulmuş olan "Danışma Meclisi'nde hazırlanıyor görüntüsü verilerek halkın tepkisinin en çok hangi konulara yöneldiğini tesbit edecek, sonra da Danışma Meclisi'nin o özgür ! iradesiyle hazırlanan taslak MGK'na geldiğinde halkın en çok tepki gösterdiği kısımlar önceden hazırlanan plan gereği, özüne hiç dokunulmadan biçimsel törpülenmelerden geçecek, böylece apoletli Demokrasi havarilerine(!) halka dönüp "bakın görüyorsunuz, biz sizin sesinize kulak veriyor ve haklarınızı savunuyoruz..." demek fırsatı doğmuş, halkın tepkisini yatıştırarak, açık faşizmi tezgahlayan bu anayasa oldu bittiye getirilip halka onaylattırılmış olacaktır. Yani cunta halka önce "eşşeğini kaybettirecek" daha sonra "yollarını buldurtarak" sevindirecek, böylece bir yandan ne kadar hayırsever(!) olduğunu gösterirken diğer yandan amacına ulaşmış olacaktır.

Ama "evdeki hesap çarşıya uymadı"; cuntanın hazırlattığı bu anayasa taslağının şu veya bu maddesine değil, hemen hemen bütününe karşı büyük bir tepki yükseldi. Bu tepki öylesine boyutluydu ki, cuntanın önceden yaptığı bütün tahminler yerle bir oluyor, şimdiye kadar kendilerini çok akıllı sanan ve beyinlerine büyüteçlerin arkasından bakan tekmil halk düşmanlarının, ve onların akıl hocalarının dudaklarını uçuklattı. Oyunun kurallarını koyan ve kendinden çok emin olan cunta, büyük bir şaşkınlık içinde, oyunun bozulduğunu görüyorlardı. İşte bu noktada faşist cunta soğukkanlılığını yitirdi, paniğe kapıldı. Ve sonunda mutlaka açığa çıkacak olan gerçeği, vaktinden evvel halkın gözleri önüne serdi, açık faşist yüzünü...

Bu bakımdan Evren'in Afyon konuşması, cunta adına bir talihsizliktir. Mikrofonu eline alan Evren, "topluma huzur, barış ve demokrasi getiriyoruz" türden safsatalarını elinin tersiyle bir kenara itti ve olanca kiniyle, "demokrasiye, insan hak ve özgürlüklerine, nihayet çeşitli milliyetlerden emekçi halkımıza ve onun özlemlerine" olan düşmanlığını pervasızca kusmaya başladı.

Böylece "bu anayasa taslağını eleştiren, böyle bir anayasaya oy vermeceyek olan" herkesin önce "vatan haini" sonra da, "komünist uşağı" olduğunu öğrenmiş olduk. Hemde kimin ağzından; halkın tüm ilerici kesimlerini "vatan haini" ilan ederken bile, ülkeyi emperyalistlere daha fazla nasıl peşkeş çekeceğini düşünen, emperyalist ağababalarından izin almadan adım atmaktan bile korkarken, bu anayasayı benimseyecek olan halk yığınlarını utanmadan "uşak" ilan eden, ama, kendisi emperyalizmin sadık uşağı olan cuntanın ağzından....

Evren bu suçlamalara dayanak olarak, "bizim radyo" ve "TKP'ninsesi" radyolarından yapılan yayınları gösteriyor. Bu radyoların uşak olduğu doğrudur, fakat Evren'in iddia ettiği gibi "komünizm uşağı" kesinlikle değil, —Komünizm sınıfsız, sömürüsüz bir toplum biçimidir— Rus sosyal-emperyalizminin uşağıdır. Nasıl ki, TRT bu faşist anayasayı en ateşli biçimde savunup emperyalizmin ve onun ülke içindekiuşaklarının çıkarlarını gözeterek görevini yapıyorsa, yukarıdaki radyoda Rus sosyal-emperyalizminin çıkarları doğrultusunda yayın yaparak kendilerine düşen görevi yerine getirirler. Bugün, her kim ki, bu anayasanın açık faşizmi meşrulaştırmayı hedeflediğini söylüyorsa, doğruyu söylüyor. Bunun böyle olmadığını, yalana, sahtekârlığa, demogojiye baş vurmadan, gerçekleri ortaya koyarak kanıtlayabiliyormusunuz ona bakın. Bu gerçeği çarpıtmanız mümkün değildir. Çünkü, hazırlanan anayasanın kendisi, açık faşist niteliğini o kadar cüretkar biçimde ortaya koyuyor ki, dünyanın en usta demogogları bile bu gerçeği çarpıtmakta aciz kalır.

Evren diyor ki, "Biz kendi özelliklerimize, şartlarımıza uygun ve stratejik konumlarımızı düşünerek bir anayasa yapmak durumundayız. "Bu sözleri, Evren'in cehaletinden dolayı söylediğini sanmıyoruz. Onlarda bilirlerki, bir ülkenin toplumsal düzenini tayin edecek olan bir anayasa, ülkenin "stratejik konumuna" göre değil; sınıfların karşılıklı ilişkilerine, toplumda eğemen durumda olan sınıf yada sınıfların çıkarlarına ve amaçlarına, o sınıfın niteliklerine uygun olarak yapılır. Dünyanın en stratejik bir bölgesinde olan bir ükeyle, en önemsiz bir yerde olan diğer bir ülkenin —her ikiside faşist

devlet ise-- anayasaları arasında hiçbir nitelik farkı yoktur. Her ikiside işçi sınıfının ve diğer emekçi katmanların tüm hak ve özgürlüklerini gaspetme noktasında birleşirler. Halkı faşist diktatörlükle yönetmenin ve bunun yasal kılıfı olan "anayasa"nın gerekçesi hiç bir zaman "stratejik konum" olamaz.

Ayrıca, "Batılı anayasalara uymak zorunda değiliz. Demokratik idare şekli dünyada tek değildir. Her şeyi Batı'dan alıp, kendimize hazır elbise gibi geçirmeyelim..." diyen Evren'e karşın, Alman WDR Televizyonuyla yaptığı mülakatta cuntanın başbakanı Bülent Ulusu şöyle diyordu; "kuracağımız rejim Batı Avrupa demokrasilerinden farklı olmayacaktır. Bu durumu görebilmek için biraz daha sabır göstermek yeterlidir..."

Evet Avrupa'lı dostlarınız(!) beklediler ve gördüler... Burjuva demokrasisi adına en ufak kırıntıları bile yer vermeyen bir anayasayla dünyada tek olmayan demokratik idare şeklinin, yeni bir biçimi kendi burjuva demokrasilerine hiç benzemeyen böyle garip ve harika demokrasi(!) biçimini gördüler. Ve sanırız şimdi bu harika buluşunuz karşısında şapkalarını çıkartmaya hazırlanıyorlardır.

Yine, Evren Afyon konuşmasında, "bu anayasa kabul edilirse gece polis içeriye girer ve arama yapar...." diyenlere gayet inandırıcı(!), ikna edici(!), mantıklı(!) bir cevap vermektedir; "ziyanı yok, gece yarısı silahlı anarşist gireceğine devletin polisi girsin.." O devletin polisi ki, "en azılı eşkiyalara taş çıkarttığını, halka hergün yüzlerce kez kanıtlamaktadır.

çıkarttığını, halka her gün yüzlerce kez kanıtlamaktadır. O devletin polisi ki, zulüm ve işkencede Hitler 'in namlı işkenceci cellatları GESTAPO'yu gölgede bırakmaktadır. O devletin polisi ki, aramaya girdiği evleri talan ederken ağzını açan herkezi falaka altına yıkmayı, eline geçirdiği gencecik kızlara hatta yaşlı kadınlara her türlü iğrenç sarkıntılıklarda bulunmayı, hatta bazen ırzlarına geçmeyi, canları istediğinde insanları kurşunlamayı, işkencelerde katletmeyi hep "halkın malını, canını, namusunu koruma" adına yapmaktadırlar. Bu söylediklerimize, belki başına gelmediği için inanmak istemeyenler, devam eden mahkemelere fırsat buldukça dinleyici olarak katılmayı denesinler. Bütün bunların kanıtlarıyla ortaya konduğunu devletin güvenlik güçleri denilenlerin iç yüzlerini göreceklerdir.

Faşist cuntanın sözcüsü Evren'in Afyon konuşması, hazırlanan anayasanın kabulü için, halka gözdağı vermek ve gerçekleri çarpıtmaya çalışmaktan, efendileri dışında herkesi tehdit etmekten başka bir anlam ifade etmemektedir. İşte ülkeye "Demokrasi" getirmek iddiasında olanların iç yüzü budur. Ve onlar faşist yüzlerini çok açık bir biçimde ortaya koymaktan çekinmemişlerdir.

ANALAR, BACILAR, KARDEŞLER!
ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE HALKI,

Anayasalar, bir toplumsal düzenin niteliğini tayin eden ve devlet işlevinin yönünü çizen yasalar bütünüdür. Dolayısıyla ya halkın çıkarlarını savunur ya da eğemen sınıfların. Esasta eğemen sınıfların çıkarlarını savunan anayasalarda iki ayrı biçim farklılığına sahiptir. Burjuva demokratik anayasalar ve faşist anayasalar. Bugün "Batı demokrasisi" denilen devletlerin anayasası, işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıf ve katmanlara bir takım kısmi hak ve özgürlükler sağlar. Yani mücadele sonucu alınan bu haklar anayasaya sokulmuştur. Gerçi bunlar soyut hak ve özgürlüklerdir ve kullanımları belli koşullara bağlıdır. Bu tür ülkelerde, alınan bu haklar yinede belli kullanma imkanları vardır. Bizim gibi emperyalizme göbekten bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde ise, devletin niteliğine bağlı olarak anayasalar genellikle faşist anayasalardır.

Ülkemiz , 1923'lerden bu yana faşist diktatörlüklerle yönetilmektedir. Faşizm ülkemizde bir devlet biçimidir, ve süreklidir.Dolayısıyla tüm anayasalar bizim ülkemizde her zaman faşist bir niteliğe sahip olmuştur.

Bu faşist anayasalar çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın kurtuluş umudu olamazlar. Kurtuluş umudumuz, işçi sınıfının önderliğinde Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirerek bu faşist anayasalar yerine halkımızın demokratik anayasalarını geçirmektir.

Bugün hazırlanmakta olan bu faşist anayasa kuşkusuz halkın tepkileri karşısında bir kısım biçim değişikliklerine uğramak zorundadır. Hakim sınıflar böylesi ve tepki gören bir anayasayı, olduğu gibi hiç bir değişim yapmadan halkın karşısına koyacak kadar budala değillerdir. Ama ne kadar ufak tefek değişimler geçirirse geçirsin, bu anayasa faşist özünü değiştirmeyecektir, değiştiremezde... Çünkü sürekli faşizmin hüküm sürdüğü bir ülkede, anayasalarda her dönem faşist nitelikli olmak zorundadır.

Onların seçim ve referandum aldatmacalarına kanmayalım. Seçim veya referandum cuntanın halkı kandırmak, kanlı ellerini gizlemek için başvurduğu "demokrasicilik" oyunudur.

Bu anayasayı red etmek kadar önemli olan cuntanın bu oyununu da boşa çıkartmaktır.

Anayasa "tartışması" nda halkın en ufak bir söz hakkı yoktur. Bırakalım halka söz hakkı vermeyi, hakim sınıfların Avrupa'cı kesiminin temsilcisi Ecevit'e bile söz ve konuşma hakkı verilmemektedir.

Bu seçimlere katılıp ondan yararlanma diye bir mesele söz konusu olamaz.

Orta da bir seçim veya halkın iradesine başvurma diye cuntanın bir meselesi yoktur ve olamazda.

Halk üzerinde zulüm, zorbalık estiren bu faşist cuntanın hazırladığı anayasayı halka zorla dayatması, vardır. Halk açısından sivil cunta rejimi işbaşında olması ile üniformalı generaller rejiminin devam etmesi arasında hiç bir fark yoktur.

Cuntanın anayasasına hayır demek yetmez. Bu anayasanın "demokrasicilik" oyunu ile halka zorla dayatılan "refarandumunu"da red etmek gerekir.

Cuntanın bir taşla iki kuş vurmak istediğini görmeliyiz. Referanduma katılıp, anayasaya hayır demek cuntanın "demokrasicilik" oyununu boşa çıkarmaz. Bu oyunu sahneye koyarlarken, halkı korkutup gözdağı vermek için sürekli cezalarla tehdit etmektedirler. Basında bilinçli olarak kütüklere yazılmayanlara mı yoksa referanduma katılmayanlara mı ceza verileceği muğlak bırakıldı.

Halkı sürü olarak gören ve halkımız için ölüm fermanı olan anayasalara kendi ellerimizle oy vermemeyelim.

Çeşitli milliyetlerden halkımız üzerinde baskı, zulüm ve sömürüyü sürdürmek için hazırlanan bu faşist anayasa için yapılan referandumu red edelim.

Demokrasi aldatmacasına kanmayalım. Yalnızca D.H.İ (Demokratik Halk İktidarı), halk için gerçek demokrasi yi, özgürlük ve bağımsızlığı, sağlayacak sosyalizme geçiş şartlarını sağlayıp, sosyalizme geçilecek ve giderek sınıfsız, sömürüsüz bir toplum olan komünizme ulaşana dek mücadele proletarya diktatörlüğü altında sürücektir.

Bu hedefe ulaşmak için, yiğit işçi sınıfımızın öncü müfrezesi, çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın gözbebeği Partisi TKP/ML önderliğinde örgütlenelim, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, feodalizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadele edelim.

—KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST CUNTA VE ONUN ANAYASASI!
—YAŞASIN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ, BAĞIMSIZLIK VE SOSYALİZM MÜCADELESİ !
—KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİNİ YIKACAĞIZ HALK İKTİDARINI KURACAĞIZ !
—YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML VE ÖNDERLİĞİNDEKİ TİKKO-TMLGB!